

Îl vom recunoaște pe „Ilie” al nostru?

17 octombrie 2004

Robert J. Wieland

Făgăduința lui Dumnezeu în legătură cu închinarea la Baal este o extraordinară veste bună, căci El va trimite pe profetul Ilie „înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Mal 4:5). Israel se găsea într-o stare spirituală cumplită atunci când Domnul l-a trimis pe Ilie la împăratul Ahab cu veștile teribile că urmează secetă și foamete. Era poate singura cale de a trezi la realitate poporul apostaziat. Ilie a fost trimis la ei din dragoste.

Ar fi bine să fim foarte atenți spre a-l recunoaște pe „Ilie” atunci când Domnul îl va trimite din nou. Fiecare dintre noi, fără excepție, ar trebui să umble cu frică și cutremur ca nu cumva să facem aceeași greșală pe care au făcut-o evreii în zilele lui Ioan Botezătorul. „Ilie” al lor a venit și a plecat, iar ei nici nu au avut idee despre ce s-a întâmplat. Dumnezeu Își iubește poporul, dar se pare că El ne ia mereu prin surprindere. Israelul apostaziat a urât pe solul Domnului când a venit la ei – Ahab și Izabela au vrut să-l omoare – iar liderii poporului ales au văzut pe noul „Ilie” în Ioan Botezătorul, dar nu l-au recunoscut. Ei au zis: „Are drac” (Mat 11:18).

Nu ar fi cumplit ca în aceste ultime zile să-l tratăm pe noul nostru „Ilie” așa cum l-au tratat ei și să nu știm ce facem? Ilie al lor a fost un om modest, fără „haine moi” ca cei din „casele împăraților” (Mat 11:8). Un om umil, „disprețuit și părăsit de oameni,” ca Isus, ar putea veni, iar noi să nu știm nimic, și să facem cu el ce vrem noi (17:12). Să studiem viața lui Ioan Botezătorul.

Dumnezeu este credincios. Mulți oameni astăzi „suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor” care se săvârșesc în „țară” (Eze 9:4), dar ei nu trebuie să cedeze disperării păcătoase, începând să „bată” pe tovarășii lor de slujbă. Solia lui „Ilie” este pe aici pe undeva. Nu o neglijați și nu o evitați!
